

29.1.2014

B7-0087/2014

PROJEKT REZOLUCJI

złożony zgodnie z art. 88 ust. 2 i 3 Regulaminu

w sprawie rozporządzenia wykonawczego Komisji z dnia 13 grudnia 2013r. ustanawiającego zasady stosowania rozporządzenia (UE) nr 1169/2011 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wskazania kraju pochodzenia lub miejsca pochodzenia świeżego, schłodzonego i zamrożonego mięsa ze świń, z owiec, kóz i drobiu¹ (2014/2530(RSP))

**Komisja Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i
Bezpieczeństwa Żywności**

Sprawozdawca: Matthias Groote

¹ Dz.U. L 335 z 14.12.2013, s. 19.

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie rozporządzenia wykonawczego Komisji z dnia 13 grudnia 2013r. ustanawiającego zasady stosowania rozporządzenia (UE) nr 1169/2011 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wskazania kraju pochodzenia lub miejsca pochodzenia świeżego, schłodzonego i zamrożonego mięsa ze świń, z owiec, kóz i drobiu (2014/2530(RSP))

Parlament Europejski,

- uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji z dnia 13 grudnia 2013r. ustanawiające zasady stosowania rozporządzenia (UE) nr 1169/2011 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wskazania kraju pochodzenia lub miejsca pochodzenia świeżego, schłodzonego i zamrożonego mięsa ze świń, z owiec, kóz i drobiu¹,
 - uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1924/2006 i (WE) nr 1925/2006 oraz uchylecia dyrektywy Komisji 87/250/EWG, dyrektywy Rady 90/496/EWG, dyrektywy Komisji 1999/10/WE, dyrektywy 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, dyrektyw Komisji 2002/67/WE i 2008/5/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 608/2004² (rozporządzenie w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności), a w szczególności art. 7 ust. 1 oraz art. 26 ust. 2, 8 i 9 tego rozporządzenia,
 - uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję³, a w szczególności art. 11 tego rozporządzenia,
 - uwzględniając art. 88 ust. 2 i 3 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że art. 26 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1169/2011 wymaga wskazania kraju pochodzenia w odniesieniu do mięsa objętego kodami Nomenklatury scalonej (CN) wymienionymi w załączniku XI do tego rozporządzenia (chodzi o świeże, schłodzone lub zamrożone mięso ze świń, z owiec, kóz i drobiu;
- B. mając na uwadze, że stosowanie art. 26 ust. 2 wymaga przyjęcia aktów wykonawczych zgodnie z ust. 8 tego artykułu, stąd przedłożenie omawianego projektu rozporządzenia Komisji; mając na uwadze, że zgodnie z motywem 59 rozporządzenia (UE) nr 1169/2011 wspomniane akty wykonawcze muszą określać sposób wskazywania kraju lub miejsca pochodzenia mięsa, o którym mowa w art. 26 ust. 2 lit. b);

¹ Dz.U. L 335 z 14.12.2013, s. 19.

² Dz.U. L 304 z 22.11.2011, s. 18.

³ Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13.

- C. mając na uwadze, że art. 26 ust. 9 zobowiązuje Komisję do uwzględnienia w opracowywanej przez nią ocenie skutków i sprawozdaniach dotyczących stosowania ust. 2 lit. b) tego artykułu m.in. możliwości wyrażania kraju lub miejsca pochodzenia tej żywności, w szczególności w odniesieniu do każdego z następujących decydujących etapów życia zwierzęcia: miejsca urodzenia, hodowli i uboju;
- D. mając na uwadze, że w dniu 16 czerwca 2010 r. podczas głosowania w sprawie rozporządzenia w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności Parlament poparł wskazywanie kraju pochodzenia świeżego, schłodzonego i zamrożonego mięsa z podaniem miejsca urodzenia, hodowli i uboju zwierząt;
- E. mając na uwadze, że zgodnie z art. 7 ust. 1 rozporządzenia w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności informacje te nie mogą wprowadzać w błąd co do właściwości środka spożywczego, a w szczególności co do kraju lub miejsca jego pochodzenia;
- F. mając na uwadze, że w następstwie kryzysu związanego z gąbczastą encefalopatią bydła (BSE)¹ w Unii obowiązkowe jest wskazywanie pochodzenia w przypadku wołowiny i produktów z wołowiny, a unijne przepisy dotyczące etykietowania wołowiny obowiązują od dnia 1 stycznia 2002 r.; mając na uwadze, że wspomniane wymogi dotyczące etykietowania obejmują już wskazywanie miejsca urodzenia, hodowli i uboju;
- G. mając na uwadze, że ww. wymogi mające zastosowanie do wołowiny i produktów z wołowiny rozbudziły oczekiwania konsumentów w odniesieniu do podawania informacji dotyczących pochodzenia innych rodzajów mięsa powszechnie spożywanego w Unii;
- H. mając na uwadze, że w motywie 31 rozporządzenia w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności podkreślono, iż pochodzenie mięsa ma pierwszorzędne znaczenie dla konsumentów i dlatego chcą oni otrzymywać odpowiednie informacje dotyczące kraju pochodzenia mięsa; mając na uwadze, że fakt ten potwierdzają również najnowsze badania i sprawozdania z badań przeprowadzonych wśród konsumentów²;
- I. mając na uwadze, że w celu przekazywania konsumentom dokładnych informacji dotyczących pochodzenia mięsa na etykietach produktów należy podawać miejsce urodzenia, hodowli i uboju zwierząt; mając na uwadze, że umożliwiłoby to konsumentom uzyskanie lepszego wyobrażenia na temat norm w dziedzinie dobrostanu zwierząt i skutków środowiskowych związanych z danym produktem mięsnym;

¹ Rozporządzenie (WE) nr 1760/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 lipca 2000 r. ustanawiające system identyfikacji i rejestracji bydła i dotyczące etykietowania wołowiny i produktów z wołowiny oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 820/97 (Dz.U. L 204 z 11.8.2000, s. 1).

² Na przykład: sprawozdanie Komisji dla Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczące obowiązkowego podawania kraju lub miejsca pochodzenia mięsa wykorzystywanego jako składnik (COM(2013)0755) oraz towarzyszący mu dokument roboczy Komisji z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie oznaczania pochodzenia mięsa wykorzystywanego jako składnik: postawy konsumentów, analiza możliwych scenariuszy i skutków (SWD(2013)0437); oraz badanie Europejskiej Organizacji Konsumentów z dnia 24 stycznia 2013 r. na temat oznaczania pochodzenia (zob. <http://www.beuc.org/Content/Default.asp?PageID=2139>).

- J. mając na uwadze, że ostatnie skandale związane z żywnością, w tym nieuczciwe zastępowanie wołowiny koniną, pokazują, że konsumenci potrzebują i chcą surowszych przepisów dotyczących przeznaczonych dla nich informacji i identyfikowalności produktów;
- K. mając na uwadze, że stosowanie oznaczenia „UE” lub „spoza UE” w odniesieniu do mięsa mielonego i mięsa drobnego jest w zasadzie bezcelowe i może stworzyć niepożądany precedens, szczególnie w kontekście ewentualnych przyszłych oznaczeń kraju pochodzenia mięsa wykorzystywanego jako składnik; mając na uwadze, że wymogi dotyczące oznaczania pochodzenia wołowiny pokazują, że precyzyjniejsze wskazywanie pochodzenia mięsa mielonego i mięsa drobnego jest wykonalne i właściwe w celu zapewnienia informacji dla konsumentów i identyfikowalności produktów;
1. uważa, że rozporządzenie wykonawcze Komisji wykracza poza uprawnienia wykonawcze powierzone Komisji na mocy rozporządzenia (UE) nr 1169/2011;
 2. wzywa Komisję do wycofania przedmiotowego rozporządzenia wykonawczego;
 3. wzywa Komisję do sporządzenia poprawionej wersji rozporządzenia wykonawczego, zawierającej obowiązkowy wymóg oznaczania miejsca urodzenia, hodowli i uboju zwierząt w odniesieniu do nieprzetworzonego mięsa ze świń, z drobiu, owiec i kóz zgodnie z obowiązującymi przepisami dotyczącymi wskazywania pochodzenia wołowiny;
 4. wzywa Komisję do usunięcia z rozporządzenia wykonawczego wszelkich odstępstw dla mięsa mielonego i mięsa drobnego;
 5. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji, a także rządów i parlamentom państw członkowskich.